

۲۰۱۹/۰۷/۱۲

م. اسحاق نگارگر

یادداشتی در باره جنگ های مذهبی

از سال ۲۰۱۳ که باز تقدیم شد. نگارگر ۱۲ جولای ۲۰۱۹ برمنگهم

زهفتاد و دو ملت کرد جامی رو به عشق تو

بلی عاشق ندارد مذهبی جز ترک مذهب ها

این روزها بازار جنگ مذهبی باز گرم شده است. سیاستمداران وقتی بهانه ای دیگر برای رسیدن به قدرت یا استحکام قدرتی که دارند نیافتند به احساسات مذهبی متوسل می شوند و رفته رفته کار به جایی می کشد و بذر کینه و نفرت تا بدانجا بر می دهد که کنترل آن برای همه کس ناممکن می شود.

این جنگ امروزین نیست و پیشینه تاریخی دارد. سلطان سلیم عثمانی و شاه اسماعیل صفوی هر دو از علمای اهل تسنن و تشیع فتوی گرفته بودند که قتل یک رافضی (لقب شیعیان) و قتل یک ناصبی (لقب سنیان) به قدر کشتن هفتاد عیسوی ثواب دارد اما این جنگ تاریخی هرگز به ابتداء امروز نرسیده بود که شیعه و سنی در مساجد یکدیگر بم گذاری کنند و یا از شیوه های انتحاری استفاده نمایند.

برای اتحاد مسلمانان وحدت کلمه از دیدگاه اسلام کفایت می کند یعنی اگر هر دو به توحید و رسالت اعتقاد دارند مسلمان خوانده می شوند و ریختن خون شان بدون مجوز شرعی و حکم قاضی حرام است. زیرا وقتی برای کافری اسلام را عرضه می کنند از او ادای شهادتین میخوانند یعنی شهادت به یگانگی خدا و شهادت به رسالت حضرت رسول کریم (ص) اما امروز دیگر وحدت کلمه کفایت نمی کند و آنکه امروز شیوه تعمیم ناقص است که کار مسلمانان را زار کرده است.

تعمیم ناقص اینکه گناه فرد را شامل حال جمع می کنند و جمعیت را به خاطر خطای یک کس کافر می خوانند به طور مثال اگر یک فرد منصوب به یک فرقه مذهبی بنا بر دلایل خاص ترک ادب شرعی کرد عمل او را جنبه عام میدهند و همه جماعت را کافر میخوانند و به حساب عمل فرد بر جمع فتوای قتل صادر می کنند.

جنگ سنی و شیعه هم اکنون از سوریه و عراق سرریزه کرده و به بحرین، یمن و پاکستان نیز رسیده است و من تشویش آن رادارم که مبادا این شُتر با بار منحوس خود پُشتِ دروازه افغانستان نیز زانو بزند که اثرات آنرا در جنگ های انترنتی و فیس بوکی می توان مشاهده کرد.

به هر صورت آنچه این کینه و نفرت مذهبی را تعدیل می کند عرفان است که قرن ها پیش برضد این جنگ ها صدای خود را بالا کرده است.

حضرت مولانا میگوید:

تا قیامت مانند این هفتاد و دو کم نگرده مبتدع را گفت و گو

و حضرت حافظ نیز گفته است:

"جنگ هفتاد و دو ملت همه را عذر بنه
چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند

و بالاخره بیدل میگوید:

"در مشرب زن و از قید مذاهب بگریز
عافیت نیست در آن بزم که سازش جنگ است"

امیدوارم پیش از آنکه این آتش در افغانستان نیز دامن بگسترده جوانان هر فرقه با وسعت مشرب عرفانی با قضیه برخورد نمایند و چنانکه آزادی بیان را به رسمیت شناخته و پذیرفته اند آزادی مذهب را نیز رعایت نمایند که خداوند از ایشان می خواهد که خدایان باطل دیگران را توهین ننمایند و دشنام ندهند تا آنان خداوند برحق مسلمانان را دشنام ندهند.

خدای بزرگ به مسلمانان سراسر جهان توفیق بدهد که اسلام را از شر جنگ های مذهبی نجات بدهند و به اعتبار دادن وحدت کلمه باز گردند و در مورد مذاهب همدیگر به بحار الانوار باقر مجلسی و آثار مماثل آن استناد فرمایند که آن گونه آثار در جریان جنگ های صفویان و عثمانیان به وجود آمده اند و هیچگونه اعتبار علمی و تحقیقی ندارند. با عرض حرمت. نگارگر

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که سروده ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، میتوانند با اجرای "کلیک"ی بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

یادداشتی در باره جنگ های مذهبی

[i_negargar_۵۶_darbaaraye_janghaaye_mazhabi.pdf](#)